

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ใน จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรค เอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ของจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต 2) เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่มีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุม โรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ตนเองเข้าร่วม 3) เพื่อศึกษาถึงความรู้และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ องค์กรพัฒนาเอกชนที่มีต่อผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์และโรคเอดส์ 4) เพื่อศึกษาถึงความต้องการ การสนับสนุนด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านจิตใจและอารมณ์ และด้านทรัพยากรของผู้ติดเชื้อ หรือผู้ป่วยเอดส์จากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ตนเองเข้าร่วม 5) เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการหาทุน และปัจจัยอื่นๆ ที่ใช้ในการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ 6) เพื่อศึกษาถึงผลการ ดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ ใน การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษา 4 องค์กร คือ แอ็คเซ้นเตอร์ เชียงใหม่, มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ เชียงใหม่ ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และบ้านเพื่อนชีวิต โดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้อำนวยการหรือหัวหน้าองค์ กรพัฒนาเอกชนและผู้ดูแลอย่างจาก เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กร และผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วย เอดส์ที่เป็นสมาชิกขององค์กร ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กร จำนวนทั้งสิ้น 13 คน คือ เจ้าหน้าที่แอ็คเซ้นเตอร์ จำนวน 6 คน, เจ้าหน้าที่มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ จำนวน 5 คน, เจ้าหน้าที่ศูนย์ เพื่อนชีวิตใหม่ จำนวน 1 คน และเจ้าหน้าที่บ้านเพื่อนชีวิต จำนวน 1 คน ส่วนผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วย เอดส์ที่เป็นสมาชิกขององค์กรมีจำนวนทั้งสิ้น 53 คน คือ ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของ แอ็คเซ้นเตอร์ จำนวน 14 คน, สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ จำนวน 14 คน สมาชิกของศูนย์ เพื่อนชีวิตใหม่ จำนวน 20 คน และสมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิต จำนวน 5 คน ในการศึกษาดังกล่าว มีการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกจากผู้อำนวยการ หรือหัวหน้า องค์กรพัฒนาเอกชน การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม รวมทั้งทำการเก็บข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลที รวบรวมได้จะนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา คำนวณค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์ เป็นเพศชายและเพศหญิงเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.0 เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์เป็นเพศชายทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิต เป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์มีอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 50.0 ซึ่งเท่ากับอายุ 41-50 ปี เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ 30-40 ปี ร้อยละ 20 ซึ่งเท่ากับ 41-50 ปี เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีอายุ 39 ปี และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิต มีอายุ 31 ปี

เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.3 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษาและปริญญาตรี จำนวนเท่าๆ กัน คือร้อยละ 16.7 เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 40.0 ซึ่งเท่ากับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 20.0 เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 คน เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์ มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี เป็นจำนวนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 33.3 เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมา 4-6 ปี ร้อยละ 20.0 ซึ่งเท่ากับมากกว่า 6 ปี เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7 ปี และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 ปี

เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์ไม่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ ร้อยละ 33.3 และมีประสบการณ์ 1 - 3 ปี และมากกว่า 3 ปี จำนวนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 33.3 เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 3 ปี ร้อยละ 40.0 เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีประสบการณ์มากกว่า 6 ปี และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตไม่มีประสบการณ์ เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซ็นเตอร์ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวน 4-6 ครั้ง ร้อยละ 50.0 รองลงมา 1-3 ครั้ง ร้อยละ 33.3 และมากกว่า 6 ครั้ง ร้อยละ 16.7 เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่ ได้รับการฝึกอบรม จำนวน 1-3 ครั้ง ร้อยละ 60.0 รองลงมา มากกว่า 6 ครั้ง ร้อยละ 40.0 เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตไม่เคยได้รับการฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

เจ้าหน้าที่ของแอ็คเซินเตอร์ส่วนใหญ่มีระดับความรู้มาก คือ ร้อยละ 66.7 รองลงมา มีระดับความรู้ปานกลางและระดับความรู้น้อย ซึ่งเท่ากันคือ ร้อยละ 16.7 โดยเจ้าหน้าที่ตอบได้ถูกต้องมากที่สุดคือ ร้อยละ 100.0 ในเรื่องโรคเอดส์หมายถึง กลุ่มอาการที่เกิดจากระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายถูกทำลายทำให้เกิดภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง และทำให้ผู้ป่วยติดเชื้อฉวยโอกาส เรื่องผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ในร่างกายแต่ยังไม่มีอาการแสดงของโรค ไม่สามารถแพร่เชื้อไปยังคนอื่นได้ เรื่องการได้รับเชื้อเอดส์เพิ่มขึ้นทำให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันต้านทานลดลงเร็วขึ้น เรื่องการที่ผู้ติดเชื้อเอดส์มีอาการปรากฏอย่างรวดเร็ว และรุนแรงเกิดจากภูมิคุ้มกันในร่างกายถูกทำลายลงมาก เรื่องการติดเชื้อฉวยโอกาสในผู้ป่วยเอดส์จะเกิดในระบบทางเดินหายใจเท่านั้น เรื่องโรคเอดส์สามารถติดต่อได้ทางเพศสัมพันธ์ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันและการรับเลือดและจากมารดาสู่บุตร เรื่องการโอบกอดและสัมผัสมือกับผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ เรื่องคนทั่วไปมีโอกาสติดเชื้อเอดส์จากการถูกยุงกัดได้ เรื่องติดเชื้อเอดส์แล้วควรร่วมเพศบ่อยๆ เพราะทำให้เชื้อในตัวลดลงและเรื่องการได้รับความเข้าใจ และความเข้าใจจากสมาชิกในครอบครัวทำให้ผู้ติดเชื้อมีกำลังใจต่อสู้กับความจริง ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 16.7 ในเรื่องเซลล์ของร่างกายที่มีความจำเพาะต่อการติดเชื้อ HIV คือ T. helper cells และเรื่องเชื้อ HIV มีลักษณะการแพร่เชื้อคล้ายกับเชื้อ Herpes Simplex Virus

เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีระดับความรู้มาก คือ ร้อยละ 60.0 รองลงมา มีระดับความรู้ปานกลาง ร้อยละ 40.0 โดยเจ้าหน้าที่ตอบได้ถูกต้องมากที่สุดคือ ร้อยละ 100.0 ในเรื่องเดียวกับเจ้าหน้าที่ของแอ็คเซินเตอร์ทั้งหมด นอกจากนี้ยังตอบถูกต้องในเรื่องอื่นๆ คือ เรื่องช่วงระยะเวลาที่สามารถตรวจพบเลือดบวกเอดส์ คือช่วงระยะเวลา 3 เดือน หลังจากได้รับเชื้อเอดส์เข้าสู่ร่างกายหลังมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอดส์ เรื่องผู้ติดเชื้อเอดส์ในระยะที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์จะเริ่มมีอาการต่อมน้ำเหลืองโตนานกว่า 3 เดือน น้ำหนักลดลงและมีฝ้าขาวที่ลิ้น เรื่องการรักษาผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก เรื่องผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์มักได้รับการรังเกียจจากบุคคลรอบข้าง เรื่องการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัดสามารถยับยั้งความรุนแรงของโรคได้ เรื่องการล้างมือปกติทั่วไปควรล้างมือหลังการสัมผัสผู้ป่วยทุกครั้งด้วยสบู่ เรื่องการให้ยา AZT แก่แม่ที่ติดเชื้อเอดส์ขณะตั้งครรภ์ ขณะคลอดและให้เด็กทานต่ออีก 6 สัปดาห์จะลดอาการติดเชื้อในเด็กถึง 90% เรื่องอาการอ่อนเพลียของบุคคลที่ติดเชื้อส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการได้อาหารไม่เพียงพอและไม่ออกกำลังกาย และเรื่องการออกกำลังกาย การรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอและการไม่ไปรับเชื้อเพิ่มอีก จะช่วยยืดระยะเวลาการเป็น

โรคเอดส์เต็มขั้นได้ ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 20.0 ในเรื่องเชื้อที่ทำให้เกิดโรคเอดส์ที่ค้นพบในปัจจุบันคือ Human Immune Deficiency Virus 1, 2 เรื่องอาการทางสมอง เช่น อาการทางจิตประสาท ความจำเสื่อม อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายอาจเป็นอาการแสดงของโรคแทรกซ้อนที่พบในผู้ติดเชื้อเอดส์ และเรื่องการรับประทานวิตามิน หรือยาบำรุงต่างๆ ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรงดีกว่าอาหาร 5 หมู่ธรรมดา

เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิต มีระดับความรู้มาก โดยตอบได้ถูกต้องเกือบทุกเรื่อง มีบางเรื่องที่ตอบไม่ถูกต้อง คือ เรื่องเซลล์ของร่างกายที่มีความจำเพาะต่อการติดเชื้อ HIV คือ T. helper cells เรื่องเชื้อ HIV มีลักษณะการแพร่เชื้อคล้ายกับเชื้อ Herpes Simplex Virus และเรื่องเราสามารถตรวจพบเชื้อเอดส์ได้ในน้ำลายและเหงื่อ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ยังตอบไม่ถูกต้องเรื่องเชื้อที่ทำให้เกิดโรคเอดส์ที่ค้นพบในปัจจุบันคือ Human Immune Deficiency Virus 1,2 และเรื่องอาการอ่อนเพลียของบุคคลที่ติดเชื้อส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับการได้อาหารไม่เพียงพอ และไม่ออกกำลังกาย ส่วนเจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตยังตอบไม่ถูกต้องเรื่องยาด้านไวรัสเอดส์ที่ใช้ในปัจจุบัน นอกจาก AZT แล้วยังมียา ddI และ ddC ส่วนที่ 3 ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีต่อผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคเอดส์

เจ้าหน้าที่ของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่มิ่ทัศนคติที่ดีคือ ร้อยละ 83.3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 โดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องคนในสังคมควรให้การยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์เช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่นๆ ร้อยละ 83.3 และส่วนใหญ่เห็นด้วย ในเรื่องโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้และเรื่องมีความยินดี และเต็มใจที่จะให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 100.0

เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีทัศนคติดีมากคือ ร้อยละ 80.0 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 โดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่องโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ เรื่องความสามารถในการให้คำแนะนำแก่ผู้ติดเชื้อเอดส์เมื่อมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น เรื่องคนในสังคมควรให้การยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ เช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่นๆ เรื่องความภูมิใจในงานที่ทำปัจจุบันและเต็มใจที่จะทำงานนี้ต่อไปเรื่อยๆ และเรื่องความรู้สึกสงสารและเห็นใจผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่เห็นด้วย ในเรื่องการเข้าใจ และให้อภัยผู้ติดเชื้อเอดส์เสมอ เมื่อเขาแสดงอารมณ์โกรธและไม่พอใจ ร้อยละ 60.0

เจ้าหน้าที่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีทัศนคติดีมาก และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 โดยเจ้าหน้าที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่องโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ เรื่องมีความยินดีและ

เต็มใจที่จะให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี เรื่องผู้ป่วยโรคเอดส์สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในครอบครัวได้ เรื่องความสามารถในการให้คำแนะนำแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีเมื่อมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น เรื่องการเข้าใจและให้อภัยผู้ติดเชื้อเอชไอวีเสมอเมื่อเขาแสดงอารมณ์โกรธและไม่พอใจ เรื่องการยินดีที่จะเป็นกำลังใจให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีความมั่นใจในตนเองไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น เรื่องคนในสังคมควรยอมรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีเช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่นๆ เรื่องความภูมิใจในงานที่ทำปัจจุบันและเต็มใจที่จะทำงานนี้ต่อไปเรื่อยๆ และเรื่องความรู้สึกสงสารและเห็นใจผู้ติดเชื้อเอชไอวี

เจ้าหน้าที่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีทัศนคติดีและมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 โดยเจ้าหน้าที่เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ เรื่องผู้ป่วยเอดส์สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในครอบครัวได้ เรื่องมีความยินดีที่จะเป็นกำลังใจให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีความมั่นใจในตนเองไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น และเรื่องคนในสังคมควรให้การยอมรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีเช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่นๆ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นสมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์เป็นเพศชาย ร้อยละ 21.4 เพศหญิง ร้อยละ 78.6 สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ เป็นเพศชาย ร้อยละ 14.3 เพศหญิง ร้อยละ 85.7 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.0 เพศหญิง ร้อยละ 45.0 และสมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตเป็นเพศชาย ร้อยละ 40.0 เพศหญิง ร้อยละ 60.0 สมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ อายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 28.6 และอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 21.4 สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ อายุ 20-30 ปี ร้อยละ 28.6 อายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 14.3 และอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 7.1 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ อายุ 20-30 ปี ร้อยละ 20.0 ซึ่งเท่ากับอายุมากกว่า 40 ปี และสมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิต ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมาคืออายุ 20-30 ปี ร้อยละ 20.0 ซึ่งเท่ากับอายุ 31-40 ปี

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 78.6 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 21.4 สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 92.9 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 7.1 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 65.0 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.0 ซึ่งเท่ากับจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 5.0 สมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 60.0 รองลงมาจบการ

ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 20.0 ซึ่งเท่ากับจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิก 4-6 ปี ร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 35.7 น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 14.3 และมากกว่า 6 ปี ร้อยละ 7.1 สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกละ 1 ปี ร้อยละ 57.2 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 42.9 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาเป็นสมาชิกละ 1 ปี ร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 25.0 ซึ่งเท่ากับ 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี ร้อยละ 10.0 สมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกละ 1 ปี ร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 20.0

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์ 4-6 ปี ร้อยละ 57.2 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 21.4 ซึ่งเท่ากับมากกว่า 6 ปี สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์ 4-6 ปี ร้อยละ 57.2 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 21.4 มากกว่า 6 ปี ร้อยละ 14.3 และน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 7.1 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์มากกว่า 6 ปี ร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ 1-3 ปี ร้อยละ 30.0 4-6 ปี ร้อยละ 20.0 และน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 5.0 สมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตส่วนใหญ่มีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์ 1-3 ปี ร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ 4-6 ปี ร้อยละ 20.0 ซึ่งเท่ากับน้อยกว่า 1 ปี และมากกว่า 6 ปี สมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์อื่น ร้อยละ 92.9 และเคยเป็นร้อยละ 7.1 สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ทุกคนไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ร้อยละ 100.0 สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์อื่น ร้อยละ 90.0 และเคยเป็นร้อยละ 10.0 สมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตทุกคนไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ร้อยละ 100.0

ส่วนที่ 5 ความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรและด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ติดเชื้อ หรือผู้ป่วยเอดส์จากองค์กรพัฒนาเอกชน

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของแอ็คชั่นเตอร์ส่วนใหญ่มีความต้องการทั้งด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรและด้านจิตใจและอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือมีความต้องการมาก ร้อยละ 28.6 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 21.4 เมื่อพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่า ความต้องการด้านความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.0 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค อาการของโรค ร้อยละ 92.9 ซึ่งเรื่องอาการของโรคต้องการความรู้เกี่ยวกับอาการของโรคแทรกซ้อนและอาการในระยะต่างๆ

ของผู้ติดเชื้อ รองลงมาต้องการความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคเอดส์ ร้อยละ 85.7 กล่าวคือเรื่องการใช้ยาแผนปัจจุบันและยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนต่างๆ ความต้องการด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.1 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการการช่วยเหลือเรื่องค่าอาหาร ร้อยละ 100.0 รองลงมาคือค่ายาและค่ารักษาพยาบาลตลอดจนค่ายานพาหนะที่ใช้เดินทางไปในที่ต่างๆ ร้อยละ 92.9 ความต้องการด้านทรัพยากร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.2 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดหาอาหารบำรุงร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ไก่ ร้อยละ 92.9 รองลงมา คือ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรดูแลใกล้ชิดกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 71.4 ความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.4 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการให้คนยอมรับผู้ป่วยโรคเอดส์เหมือนกับผู้ป่วยโรคทั่วไป ร้อยละ 100.0 รองลงมาคือต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาต่างๆ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรให้กำลังใจเมื่อต้องต่อสู้กับภาวะการเจ็บป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 85.7

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ ส่วนใหญ่มีความต้องการทั้งด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร และด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 78.6 รองลงมามีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 21.4 เมื่อพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่า ความต้องการด้านความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.3 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ การพักผ่อน การออกกำลังกาย การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น หรือการทำให้ผู้อื่นยอมรับและการรักษาโรคเอดส์ ร้อยละ 92.9 ซึ่งเรื่องการรักษาโรคเอดส์ต้องการความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาแผนปัจจุบัน และยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนต่างๆ ความต้องการด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 92.9 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความช่วยเหลือเรื่องค่าอาหาร ค่ายานพาหนะที่ใช้เดินทางไปในที่ต่างๆ ค่าสิ่งของหรือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ค่ายาและค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0 ความต้องการด้านทรัพยากร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 64.3 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดหาอาหารบำรุงร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ไก่ ร้อยละ 92.9 ความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 85.7 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการให้คนยอมรับผู้ป่วยโรคเอดส์เหมือนกับผู้ป่วยโรคทั่วไป ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษาเมื่อประสบปัญหาต่างๆ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรคอยให้กำลังใจเมื่อต้องต่อสู้กับภาวะการเจ็บป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้ติดเชื้อได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 100.0

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ ส่วนใหญ่มีความต้องการทั้งด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร และด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือมีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 35.0 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 15.0 เมื่อพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่าความต้องการด้านความรู้ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.0 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคเอดส์ ร้อยละ 85.0 กล่าวคือเรื่องการใช้ยาแผนปัจจุบันและยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนต่างๆ ตลอดจนยาการรักษาโรคเอดส์ที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น ยาต้านไวรัส ความต้องการด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ายาและค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 95.0 รองลงมาคือค่ายานพาหนะที่ใช้เดินทางไปในที่ต่างๆ ร้อยละ 90.0 ความต้องการด้านทรัพยากรส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรดูแลใกล้ชิดกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 75.0 รองลงมาคือการให้องค์กรช่วยเหลือโดยการจัดหาอาหารบำรุงร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ไก่ ร้อยละ 70.0 ความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการให้คนยอมรับผู้ป่วยเอดส์เหมือนกับผู้ป่วยโรคทั่วไป ร้อยละ 100.0

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิต ส่วนใหญ่มีความต้องการทั้งด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร และด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ ระดับมาก ร้อยละ 40.0 เมื่อพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่าความต้องการด้านความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 60.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการความรู้เรื่องการรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ ร้อยละ 60.0 ความต้องการด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ายาและค่ารักษาพยาบาล ค่ายานพาหนะที่ใช้เดินทางไปในที่ต่างๆ และค่าสิ่งของหรือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 100.0 ความต้องการด้านทรัพยากร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 60.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการให้องค์กรจัดสิ่งของหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก อาหารเสริม ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือการให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรดูแลใกล้ชิดกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 40.0 ความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.0 โดยส่วนใหญ่ต้องการให้คนยอมรับผู้ป่วยเอดส์เหมือนกับผู้ป่วยโรคทั่วไป ต้องการให้เพื่อนบ้านยอมรับและไม่รังเกียจ และต้องการให้คนในครอบครัวยอมรับและเข้าใจ ร้อยละ 100.0

ส่วนที่ 6 ทักษะของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่มีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกของแอ็คเซ้นเตอร์ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และบ้านเพื่อนชีวิต พบว่า ผู้ติดเชื้อทั้ง 4 องค์กรมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรโดยพิจารณาจากความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรและความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัด ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสมาชิกของแอ็คเซ้นเตอร์ทั้ง 14 คน มีความเห็นว่าการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรเป็นวิธีที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อ และบุคคลทั่วไปตลอดจนอยากจะทำให้มีการทำงานลักษณะนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าปัญหาโรคเอดส์จะคลี่คลายหรือหมดไป ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัด พบว่าสมาชิกของแอ็คเซ้นเตอร์ทั้ง 14 คน มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่ดีโดยสมาชิกจำนวน 9 คน มีความเห็นว่าการจัดมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อมาก เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้พบปะสังสรรค์ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ จึงทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถระบายความรู้สึกและความเครียดของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้มีขวัญและกำลังใจมากขึ้น สมาชิกจำนวน 3 คน มีความเห็นว่าการให้ความช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษาและค่าอาหารแก่เด็กที่ติดเชื้อเอดส์ ตลอดจนควรให้ความช่วยเหลือในเรื่องการประกอบอาชีพมากขึ้น และสมาชิกจำนวน 2 คน มีความเห็นว่าการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาประจำหมู่บ้านโดยให้อาสาสมัครที่มีความรู้และประสบการณ์ในชุมชนเป็นผู้ให้คำปรึกษาเมื่อผู้ติดเชื้อหรือบุคคลทั่วไปในชุมชนมีปัญหาหรือมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

สมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ทั้ง 14 คน มีความเห็นว่าการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรเป็นวิธีที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อ หรือบุคคลทั่วไปตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในปัจจุบัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดพบว่า สมาชิกทั้ง 14 คน มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่ดีโดยสมาชิกจำนวน 10 คน มีความเห็นว่าการจัดมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อเพราะเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การดูแลสุขภาพของผู้ติดเชื้อ และการป้องกันการติดต่อของโรค นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน สมาชิกจำนวน 4 คน มีความเห็นว่าการจัดมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้พบปะสังสรรค์ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ จึงทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถระบายความรู้สึกและความเครียดของตนเองซึ่งจะส่งผลให้มีขวัญและกำลังใจมากขึ้น

สมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ทั้ง 20 คน มีความเห็นว่าวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรเป็นวิธีที่ดี เนื่องจากเป็นการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ให้มีที่พำนักทั้งทางด้านจิตใจ และช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับผู้ติดเชื้อ เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อและบุคคลทั่วไป และเป็นการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์โดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้ติดเชื้อให้แก่บุคคลภายนอกได้รับทราบ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดพบว่า สมาชิกทั้ง 20 คน มีความเห็นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดดีโดยสมาชิกจำนวน 8 คน มีความเห็นว่า กิจกรรมที่จัดมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อมาก เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้พบปะสังสรรค์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ สมาชิกจำนวน 5 คน มีความเห็นว่า กิจกรรมที่จัดเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตลอดจนการดูแลสุขภาพของผู้ติดเชื้อ สมาชิกจำนวน 3 คน มีความเห็นว่า กิจกรรมที่จัดเป็นการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อ เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ในสังคม สมาชิกจำนวน 3 คน มีความเห็นว่ากิจกรรมที่จัดเป็นการส่งเสริมความเข้าใจของคนในสังคมเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเพื่อลดช่องว่างระหว่างกันซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน สมาชิกจำนวน 1 คน มีความเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมเรื่องการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ติดเชื้อมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ผู้ติดเชื้อ

สมาชิกของบ้านเพื่อนชีวิตทั้ง 5 คน มีความเห็นว่าวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรเป็นวิธีที่ดี และมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อและบุคคลทั่วไป และเป็นการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ให้มีที่พำนักทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับผู้ติดเชื้อ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดพบว่า สมาชิกทั้ง 5 คน มีความเห็นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดดี เพราะเป็นการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อที่มีปัญหาในเรื่องที่อยู่อาศัยเนื่องจากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากญาติ หรือทางญาติไม่มีความสามารถที่จะดูแลผู้ติดเชื้อได้ นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดยังเป็นการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ในปัจจุบัน เพราะมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่บุคคลทั่วไป

ส่วนที่ 7 ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

การศึกษาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน มีการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่ผู้ศึกษากำหนดคือ

1. การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยพิจารณาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากหัวหน้าหรือผู้อำนวยการขององค์กรพัฒนาเอกชน ว่าผลการดำเนินงานที่ผ่านมาส่วนใหญ่บรรลุวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกขององค์กรพัฒนาเอกชนเกี่ยวกับ

วัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการติดเชื้อโรคเอดส์ของผู้ติดเชื้อได้ และความสอดคล้องของกิจกรรมที่จัดกับวัตถุประสงค์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

2. ความพึงพอใจของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่อกิจกรรมหรือวิธีการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชน

3. การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องขององค์กรพัฒนาเอกชน โดยพิจารณาจาก รายงานผลการดำเนินงานตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งถึงปี พ.ศ 2542 และความต่อเนื่องของงบประมาณที่ได้รับ ตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งถึงปี พ.ศ 2542

ผลการศึกษาพบว่า แอ็คเซ้นเตอร์ เชียงใหม่ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ เชียงใหม่ ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และบ้านเพื่อนชีวิต ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ผู้ศึกษากำหนดทุกประการจึงมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 8 ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งปัจจัยภายนอกได้แก่ การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยจากภาครัฐและองค์กรอื่น ภาวะเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐ

การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้จัดการแอ็คเซ้นเตอร์ หัวหน้ามูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ ประธานศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และผู้อำนวยการบ้านเพื่อนชีวิต พบว่า ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยจากภาครัฐและองค์กรอื่น ภาวะเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กร

ส่วนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ จากภาครัฐและองค์กรอื่นกับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

1. การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ กล่าวคือ เมื่อภาวะเศรษฐกิจดีจะส่งผลให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์มาก เมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่ดีจะส่งผลให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์น้อย

2. การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ กล่าวคือ ถ้าได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ มากจะส่งผลให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์มาก ถ้าได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ น้อยจะส่งผลให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์น้อย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่องบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้สรุปไว้ในหัวข้อ 5.1 สามารถนำมาอภิปรายโดยแบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชนทั้ง 4 แห่ง มี 3 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปี ขึ้นไป และมี 1 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มี 2 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และอีก 2 องค์กรมีเจ้าหน้าที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 3 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 - 3 ปี และมี 1 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมา 7 ปี จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ที่สนใจเข้ามาทำงานด้านเอดส์จะอยู่ในวัยผู้ใหญ่และมีระดับการศึกษาที่ไม่สูงนัก เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกลซึ่งในอดีตไม่ได้รับการส่งเสริมในเรื่องการศึกษาเท่าที่ควร นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังเข้ามาทำงานด้านเอดส์ไม่นานนักอาจเนื่องมาจากปัญหาโรคเอดส์เพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นาน เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ใน 2 องค์กรไม่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ มี 1 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี และอีก 1 องค์กรมีประสบการณ์มากกว่า 6 ปี มี 1 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวน 4 - 6 ครั้ง มี 1 องค์กรที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมจำนวน 1 - 3 ครั้ง และมีเจ้าหน้าที่อีก 2 องค์กรไม่เคยได้รับการฝึกอบรม จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่บางองค์กรไม่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ และเจ้าหน้าที่บางองค์กรมีประสบการณ์อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสบการณ์ไม่เคยมีญาติหรือคนรู้จักติดเชื้อ แต่เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์อาจมีญาติหรือคนรู้จักติดเชื้อ เจ้าหน้าที่ที่เคยได้รับการฝึกอบรมอาจเนื่องมาจากไม่มีประสบการณ์หรือมีประสบการณ์น้อยในการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ ทางองค์กรจึงต้องให้การฝึกอบรม สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์อาจไม่ต้องการฝึกอบรมและเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสบการณ์และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมอาจเป็นเพราะได้รับความรู้ในเรื่องการดูแลผู้ติดเชื้อจากหนังสือ ตำราทางวิชาการ แผ่นพับ ฯลฯ

2. ความรู้เกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชนทั้ง 4 แห่ง ส่วนใหญ่มีระดับความรู้มากโดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ทั้ง 4 องค์กรตอบได้ถูกต้องมากที่สุดในเรื่องที่คล้าย ๆ กัน เช่น เรื่องโรคเอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการที่เกิดจากระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายถูกทำลาย ทำให้เกิดภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง และทำให้ผู้ป่วยติดเชื้อฉวยโอกาส เรื่องผู้ที่มีเชื้อเอดส์ในร่างกายแต่ยังไม่มีอาการแสดงของโรคไม่สามารถแพร่เชื้อไปยังคนอื่นได้ เรื่องการได้รับเชื้อเอดส์เพิ่มขึ้นทำให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันต่ำลงเร็วขึ้น ฯลฯ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ทั้ง 4 องค์กร ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุดในเรื่องคล้าย ๆ กัน เช่น เรื่องเซลล์ของร่างกายที่มีความจำเพาะต่อการติดเชื้อ HIV คือ T.helper cells เรื่องเชื้อ HIV มีลักษณะการแพร่เชื้อคล้ายกับเชื้อ Herpes Simplex Virus ฯลฯ จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 4 องค์กรมีความรู้อย่างกว้าง ๆ แต่ยังไม่ทราบรายละเอียดทางวิชาการเกี่ยวกับโรคเอดส์มากนักอาจเนื่องมาจากได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ฯลฯ ซึ่งเป็นความรู้อย่างกว้าง ๆ และไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดเท่าใดนักหรืออาจได้รับความรู้จากการบอกเล่าของบุคคลอื่น ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน

3.ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีต่อผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคเอดส์

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติงานกับแอ็คเซินเตอร์และบ้านเพื่อนชีวิตมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์และโรคเอดส์ ส่วนเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีทัศนคติที่ดีมาก โดยทั้ง 4 องค์กรมีเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องคนในสังคมควรให้การยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์เช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และบ้านเพื่อนชีวิต เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่และบ้านเพื่อนชีวิตเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องคนในสังคมควรยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์เช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่น ๆ เรื่องผู้ป่วยเอดส์สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในครอบครัวได้และเรื่องความยินดีที่จะเป็นกำลังใจให้ผู้ติดเชื้อเอดส์มีความมั่นใจในตนเองไม่หว่นไหวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ทั้ง 4 องค์กรมีระดับความรู้มากเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ และโรคเอดส์จึงทำให้เกิดความเข้าใจและยอมรับตลอดจนรู้ว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน และความรับผิดชอบของตน

4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์ส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของ 3 องค์การเป็นเพศหญิง ส่วนอีก 1 องค์การส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สมาชิกส่วนใหญ่ทั้ง 4 องค์การมีอายุมากกว่า 31 ปี และจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์ที่เป็นเพศหญิง และยังมีชีวิตอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งอาจติดเชื้อมาจากสามีและสามีได้เสียชีวิตไปแล้วจึงทำให้สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายและจะเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 31 ปี ซึ่งกำลังอยู่ในวัยแรงงานสร้างเศรษฐกิจให้กับครอบครัวและประเทศชาติ นอกจากนี้สมาชิกส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจึงแสดงให้เห็นว่าการที่ติดเชื้อเอดส์อาจเนื่องมาจากการมีความรู้ที่น้อยจึงทำให้ขาดความเข้าใจและไม่สามารถปฏิบัติตนเพื่อป้องกันตนเองจากการติดเชื้อได้

สมาชิกส่วนใหญ่ของ 1 องค์การมีระยะเวลาที่เป็นสมาชิก 4 - 6 ปี ส่วนอีก 3 องค์การสมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกน้อยกว่า 1 ปี สมาชิกส่วนใหญ่ของ 2 องค์การมีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์มากกว่า 6 ปี สมาชิกส่วนใหญ่ทั้ง 4 องค์การไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์การพัฒนาเอกชนอื่น จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาการติดเชื้อเอดส์มากกว่า 4 ปี และส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกขององค์การน้อยกว่า 1 ปี และไม่เคยเป็นสมาชิกขององค์การอื่นมาก่อนซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ติดเชื้อมีการติดเชื้อมาเป็นเวลานานแล้วแต่เพิ่งเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ เพียงไม่นานอาจเนื่องมาจากเพิ่งได้รู้จักกับองค์การหรือไม่อยากเปิดเผยตนเองในช่วงแรกเมื่อเริ่มติดเชื้อ

5. ความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรและด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์จากองค์การพัฒนาเอกชน

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรและด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกส่วนใหญ่ของแอ็คเซ้นเตอร์มีความต้องการระดับปานกลาง และสมาชิกส่วนใหญ่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการระดับน้อย สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ในระดับมากและสมาชิกส่วนใหญ่ของแอ็คเซ้นเตอร์และบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการในระดับน้อย สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านทรัพยากร

อยู่ในระดับมาก สมาชิกส่วนใหญ่ของแอดเซ็นเตอร์มีความต้องการระดับปานกลางและสมาชิกส่วนใหญ่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการระดับน้อย สมาชิกส่วนใหญ่ของแอดเซ็นเตอร์ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก และสมาชิกส่วนใหญ่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ส่วนแอดเซ็นเตอร์อยู่ในระดับปานกลางและบ้านเพื่อนชีวิตอยู่ในระดับน้อยอาจเนื่องมาจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของแต่ละองค์กรมีความแตกต่างกัน องค์กรที่สามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้มากก็จะทำให้องค์กรนั้นมีสมาชิกส่วนใหญ่ต้องการการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ น้อย แต่ในองค์กรที่สามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้น้อยก็จะทำให้องค์กรมีสมาชิกส่วนใหญ่ต้องการการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ มาก สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ในระดับมาก ส่วนสมาชิกส่วนใหญ่ของแอดเซ็นเตอร์และบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการในระดับน้อย อาจเนื่องมาจากมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ยังมีการให้ความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของสมาชิก กล่าวคือ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ควรจะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ การพักผ่อน การออกกำลังกาย การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นหรือการทำให้ผู้อื่นยอมรับและการรักษาโรคเอดส์ในเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาแผนปัจจุบันและยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนต่าง ๆ ส่วนศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคเอดส์ในเรื่องการใช้ยาแผนปัจจุบันและยาสมุนไพรสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนต่าง ๆ ตลอดจนยารักษาโรคเอดส์ที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น ยาต้านไวรัส เป็นต้น สมาชิกส่วนใหญ่ทั้ง 4 องค์กรมีความต้องการการสนับสนุนด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสมาชิกส่วนใหญ่ขององค์กรอยู่ในวัยเจริญพันธุ์และวัยกำลังแรงงาน สร้างเศรษฐกิจให้กับครอบครัวและประเทศชาติ ดังนั้นเมื่อมีภาวะติดเชื้อจึงส่งผลกระทบต่อหารายได้และเศรษฐกิจในครอบครัวจึงมีความต้องการการสนับสนุนด้านเศรษฐกิจมาก เช่น ต้องการความช่วยเหลือเรื่องค่าอาหาร ค่ายานพาหนะที่ใช้เดินทางไปในที่ต่าง ๆ ค่าสิ่งของหรือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ค่ายาและค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านทรัพยากรอยู่ในระดับมาก สมาชิกส่วนใหญ่ของแอดเซ็นเตอร์มีความต้องการระดับปานกลางและสมาชิกส่วนใหญ่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรต่าง ๆ มีความสามารถในการตอบสนองในเรื่องทรัพยากรแตกต่างกัน โดยมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และแอดเซ็นเตอร์ควรจะมีการจัด

อาหารบำรุงร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ ไข่ไก่ แก่สมากชิก ศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ควรจัดเจ้าหน้าที่ไปเยี่ยม ผู้ติดเชื้อมากกว่าเดิมและบ้านเพื่อนชีวิตควรจัดสิ่งของหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก อาหารเสริม แก่สมากชิก สมาชิกส่วนใหญ่ของแอ็คเซ็นเตอร์ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความต้องการการสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก และสมาชิกส่วนใหญ่ของบ้านเพื่อนชีวิตมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางจะเห็นได้ว่า สมาชิกส่วนใหญ่ขององค์กรยังคงมีความต้องการการสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจาก ผู้ติดเชื้อมักจะประสบกับปัญหาความเครียดที่เกิดจากการติดเชื้อเอดส์และการรังเกียจหรือไม่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง จึงทำให้ผู้ติดเชื้อมีจิตใจที่อ่อนไหวและต้องการกำลังใจ ตลอดจนการยอมรับและความเข้าใจจากบุคคลรอบข้าง

6. ทักษะชีวิตของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่มีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกทั้ง 4 องค์กร มีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กร โดยพิจารณาจากความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กรและความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรจัด การที่สมาชิกทั้ง 4 องค์กรมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขององค์กร อาจเนื่องมาจากวิธีการดำเนินการและกิจกรรมที่องค์กรจัด สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ติดเชื้อได้ โดยพิจารณาจากการสัมภาษณ์จะพบว่า สมาชิกทั้ง 4 องค์กรได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ว่า เป็นวิธีที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้ติดเชื้อเพราะเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การดูแลสุขภาพของผู้ติดเชื้อและการป้องกันการติดต่อของโรค นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อให้มีที่พักพิงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้แก่ผู้ติดเชื้อ ส่วนการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่องค์กรจัดก็พบว่า สมาชิกทั้ง 4 องค์กรมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่องค์กรจัดดีเนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้พบปะสังสรรค์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถระบายความรู้สึกและความเครียดของตนเองซึ่งจะส่งผลให้มีขวัญและกำลังใจมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อในเรื่องต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่องค์กรจัดเป็นการส่งเสริมความเข้าใจของคนในสังคมเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเพื่อลดช่องว่างระหว่างกันซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรจัดสามารถตอบสนองความต้องการผู้ติดเชื้อได้

7. ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

องค์กรพัฒนาเอกชนทั้ง 4 แห่ง มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์อยู่ในระดับมากซึ่งมีการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่ผู้ศึกษากำหนดคือ

7.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยพิจารณาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากหัวหน้าหรือผู้อำนวยการขององค์กรพัฒนาเอกชนว่าผลการดำเนินงานที่ผ่านมาส่วนใหญ่บรรลุวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกขององค์กรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการติดเชื้อโรคเอดส์ของผู้ติดเชื้อได้และความสอดคล้องของกิจกรรมที่จัดกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ในการพิจารณาตัวชี้วัด เรื่องการสัมภาษณ์เชิงลึกจากหัวหน้าหรือผู้อำนวยการเกี่ยวกับผลการดำเนินงานพบว่า องค์กรทั้ง 4 แห่ง มีผลการดำเนินงานที่ผ่านมาส่วนใหญ่บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งอาจเนื่องมาจากความตั้งใจและทุ่มเทในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทั้ง 4 องค์กร (บทที่ 4 : 153) นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากการได้รับงบประมาณที่ต่อเนื่องทั้ง 4 องค์กร จึงส่งผลให้การดำเนินงานส่วนใหญ่บรรลุวัตถุประสงค์ เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ขององค์กรพบว่า ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกทั้ง 4 องค์กร มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการติดเชื้อโรคเอดส์ของผู้ติดเชื้อได้ อาจเนื่องจากวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้ เรื่องความสอดคล้องของกิจกรรมที่จัดกับวัตถุประสงค์ขององค์กรพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ของทั้ง 4 องค์กรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร เนื่องมาจากการกำหนดกิจกรรมต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์

7.2 ความพึงพอใจของผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่อกิจกรรมหรือวิธีการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ของแอ็คเซ็นเตอร์และบ้านเพื่อนชีวิตมีความพึงพอใจอย่างยิ่ง สมาชิกส่วนใหญ่ของมูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์มีความพึงพอใจและสมาชิกของศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่มีความพึงพอใจเท่ากับความพึงพอใจอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอย่างยิ่ง อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่องค์กรจัดสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้

7.3 การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องขององค์กรพัฒนาเอกชน พิจารณาจากรายงานผลการดำเนินงานตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งถึงปี พ.ศ. 2542 และความต่อเนื่องของงบประมาณที่ได้รับตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งถึงปี พ.ศ. 2542 ในการพิจารณาตัวชี้วัด เรื่องรายงานผลการดำเนินงานตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งถึงปี พ.ศ. 2542 พบว่า องค์กรทั้ง 4 แห่งมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง อาจเนื่องมาจากความตั้งใจและการทุ่มเทในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทั้ง 4 องค์กร (บทที่ 4 : 153) และการได้รับงบประมาณ

ประมาณที่ต่อเนื่องทั้ง 4 องค์กร ในเรื่องความต่อเนื่องของงบประมาณ พบว่า องค์กรทั้ง 4 แห่งได้รับการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณมาโดยตลอดทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนที่มีจิตเมตตาบริจาค อาจเนื่องมาจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของทั้ง 4 องค์กรประสบความสำเร็จ และเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป ตลอดจนนโยบายของรัฐที่ออกมาได้ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรจึงทำให้องค์กรทั้ง 4 แห่งได้รับการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณจากภาครัฐ

จากผลการศึกษาดังกล่าวจึงทำให้ทั้ง 4 องค์กรผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ผู้ศึกษากำหนดทุกประการจึงมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์อยู่ในระดับมาก

8. ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งปัจจัยภายนอกได้แก่ การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยจากภาครัฐและองค์กรอื่น ภาวะเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐ

8.1 ในการศึกษาทั้ง 4 องค์กร พบว่า การสนับสนุนทางเงินทุนและปัจจัยจากภาครัฐและองค์กรอื่น เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ปัญหาโรคเอดส์ โดยทั้ง 4 องค์กรมีการให้เหตุผลที่คล้าย ๆ กันว่าในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ และการให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์จำเป็นจะต้องมีเงินทุนเพราะหากไม่มีเงินทุนกิจกรรมต่าง ๆ ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ และมี 2 องค์กร คือ แอ็คเซ็เตอร์และบ้านเพื่อนชีวิตให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า สิ่งที่สำคัญนอกเหนือจากเงินทุน คือ บุคลากรซึ่งเป็นผู้นำเงินทุนไปใช้จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดสรรเงินทุนและต้องมีความซื่อสัตย์จึงจะสามารถนำเงินทุนไปใช้ได้อย่างถูกวิธี จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าเงินทุนและปัจจัยจากภาครัฐและองค์กรอื่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แต่สิ่งที่สำคัญกว่า คือ ผู้ที่จะนำเงินทุนไปใช้เพราะหากนำเงินทุนไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องก็จะไม่ส่งผลดีต่อกิจกรรมหรือการดำเนินงานขององค์กรซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรด้วย ดังนั้นทุกองค์กรควรมีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความซื่อสัตย์ตลอดจนมีความทุ่มเทในการทำงานจึงจะทำให้มีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์

8.2 การศึกษา ทั้ง 4 องค์กร พบว่า ภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ โดยมี 3 องค์กรคือ แอ็คเซ็เตอร์ มูลนิธิศูนย์ฮอปไลน์และศูนย์เพื่อนชีวิตใหม่ให้เหตุผลว่าการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะส่งผลต่อการสนับสนุนทางด้านเงินทุนจากภาครัฐและองค์กรอื่น กล่าวคือเมื่อภาวะเศรษฐกิจดีก็จะได้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนมากแต่เมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่ดีก็จะได้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนน้อย ส่วนบ้านเพื่อนชีวิตให้เหตุผลว่า

การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจมีส่วนสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันซึ่งมีความแตกต่างจากในอดีตกล่าวคือคนในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องบริโภคนิยมเป็นส่วนใหญ่จึงส่งผลให้คนพยายามที่จะหารายได้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เมื่อคนในชนบทต้องเข้ามาทำงานในเมืองจึงต้องห่างไกลจากครอบครัวของตนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาโรคเอดส์ ฯลฯ จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า องค์การส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับเงินทุนที่ตนเองจะได้รับเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมหรือการดำเนินงานแต่มีเพียง 1 องค์การที่มองความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเศรษฐกิจกับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นการเสนอมุมมองแห่งหนึ่งให้กับผู้ที่สนใจศึกษาได้ศึกษาลึกไปถึงสาเหตุของการเกิดปัญหาระบาดในปัจจุบันเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาย่างถูกวิธี

8.3 การศึกษาทั้ง 4 องค์การพบว่า นโยบายของรัฐมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาด โดยทั้ง 4 องค์การมีการให้เหตุผลที่คล้าย ๆ กันว่า ด้านนโยบายของรัฐที่ออกมา มีแนวทางในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานขององค์การมากก็จะส่งผลให้องค์การมีโอกาสได้รับการสนับสนุนในเรื่องเงินทุนมาก แต่ด้านนโยบายของรัฐที่ออกมามีแนวทางในการดำเนินงานสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานขององค์การน้อยก็จะส่งผลให้องค์การมีโอกาสได้รับการสนับสนุนในเรื่องเงินทุนน้อย จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์การ หากนโยบายของรัฐที่ออกมามีความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาระบาดและไม่ได้ออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมจะส่งผลดีต่อการแก้ไขปัญหาระบาด

9. ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ จากภาครัฐและองค์การอื่นกับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดขององค์การพัฒนาเอกชน

9.1 การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดขององค์การพัฒนาเอกชน กล่าวคือ เมื่อภาวะเศรษฐกิจดีจะส่งผลให้องค์การมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดมาก เมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่ดีจะส่งผลให้องค์การมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดน้อย จากผลการศึกษาดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องเงินทุนหรือปัจจัยอื่นๆ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ฯลฯ จากองค์การภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อเอดส์ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ ดังนั้นจึงส่งผลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดขององค์การ

9.2 การสนับสนุนทางด้านการเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ จากภาครัฐและองค์กรอื่นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชน กล่าวคือ ถ้าองค์กรได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ มากจะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์มาก ถ้าองค์กรได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ น้อยจะส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์น้อย จากผลการศึกษาดังกล่าวอาจเนื่องมาจากเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ฯลฯ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อเอดส์ตลอดจนการดำเนินงานหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ดังนั้นเงินทุนและปัจจัยอื่นๆ จึงส่งผลต่อประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ขององค์กร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ควรจะมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในเชิงวิชาการให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์กร เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจและทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองได้รับให้แก่ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์และประชาชนทั่วไปได้
2. ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่มีชีวิตอยู่ในขณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหญิงหม้ายที่มีลูกติดการที่ผู้หญิงสามารถดูแลรักษาตนเองได้ดี ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพที่จะทำให้มีอาการทรุดหนักแบบพฤติกรรมของผู้ชาย จึงทำให้มีแนวโน้มว่าผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นหญิงจะเป็นผู้ที่สามารถใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวในฐานะผู้ติดเชื้อหรือผู้มีอาการป่วยเรื้อรังเป็นเวลายาวนานขึ้น มีโอกาสได้เลี้ยงดูลูกด้วยตนเองเป็นระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้นการช่วยเหลือที่จะสงเคราะห์แก่ผู้ป่วยเอดส์โดยเฉพาะเรื่องของการทำอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับผู้ป่วยเอดส์นั้น ควรจะพิจารณาถึงอาชีพที่ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นผู้หญิงสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ เพราะผู้ติดเชื้อที่เป็นผู้หญิงสามารถมีชีวิตอยู่ได้นานจึงต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงดูตนเองและลูก จึงต้องพยายามลดรายจ่ายของครอบครัวควบคู่ไปกับความพยายามหารายได้เสริมอีกด้วย เช่น สนับสนุนให้เกิดการพึ่งพาตนเองของผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว ลดค่าใช้จ่ายโดยให้ปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อบริโภคในครอบครัว ไม่มุ่งเน้นว่าจะต้องเพาะปลูกเพื่อนำไปจำหน่ายอย่างเดียว การทำการเกษตรแบบพึ่งพาตนเองจะเป็นการลดรายจ่ายทำให้ผู้ป่วยและครอบครัวไม่ต้องใช้จ่ายเงินในการซื้อหาอาหารบริโภคประจำวัน นอกจากนี้อาชีพเสริมที่จัดให้กับผู้ป่วยไม่ควรจะเป็นการทำงานที่ทำให้สุขภาพของผู้ป่วยแย่ลง

3. สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยกลุ่มผู้ติดเชื้อต้องมีตลาดรองรับ สามารถจำหน่ายสินค้าได้จริง กลไกการตลาดควรได้รับการรองรับให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น หากต้องการให้ผู้ป่วยเอดส์สามารถยึดอาชีพเสริมให้เป็นแหล่งรายได้จริง ที่ผ่านมามีผลผลิตของผู้ป่วยเอดส์ยังไม่สามารถนำออกมาเผยแพร่สู่ผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถยึดเป็นอาชีพที่ทำงานเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

4. ควรจัดให้มีการประสานงานหรือทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์อย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของการช่วยเหลือและควรพิจารณาให้การสงเคราะห์ครอบครัวของผู้ป่วยหลังจากที่เสียชีวิตไปแล้วด้วย

5. องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ควรมีการขยายการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ที่อยู่ในชุมชนที่ห่างไกลและมีความทุรกันดาร

6. องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ควรมีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและควรเป็นผู้ที่ไม่ติดเชื้อเอดส์ซึ่งอยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ที่องค์กรดำเนินการอยู่เพื่อทำหน้าที่ในการดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ในชุมชนของตน เพราะบุคลากรดังกล่าวจะเป็นผู้ที่สามารถดูแลผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ได้อย่างใกล้ชิด

7. ผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์เป็นผู้ที่ต้องเผชิญปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจกล่าวคือ ทางด้านร่างกายต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพของตนเองจนไม่สามารถทำงานหารายได้เต็มที่ ทางด้านจิตใจต้องเผชิญกับปัญหาความเครียด การถูกรังเกียจจากบุคคลรอบข้าง ดังนั้นกำลังใจและความเข้าใจจากบุคคลรอบข้าง ตลอดจนความช่วยเหลือจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนจึงเป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้

8. องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ควรจะมีการประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำผลของการประเมินไปปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

9. นโยบายของรัฐที่ออกมาควรจะทำให้การสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

1. ในการศึกษาดังกล่าวได้ศึกษาองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น เพื่อให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์จึงควรมีการศึกษาองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ในระดับภาคหรือระดับประเทศต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเรื่องประสิทธิผลในการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์ขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ในระดับภาคหรือในระดับประเทศ
3. การศึกษาในอนาคตควรให้ความสำคัญต่อการศึกษาลักษณะที่เกิดขึ้นกับครอบครัวหลังจากที่ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิตไปแล้วโดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดกับพ่อแม่ บุตร และคู่สมรสของผู้ป่วยในระยะยาว
4. ควรมีการศึกษาเรื่องพัฒนาการของการรวมกลุ่มผู้ติดเชื้อในชุมชน
5. ควรมีการศึกษาเรื่องความสามารถในการประกอบอาชีพเสริมของผู้ติดเชื้อเอดส์ในชุมชน